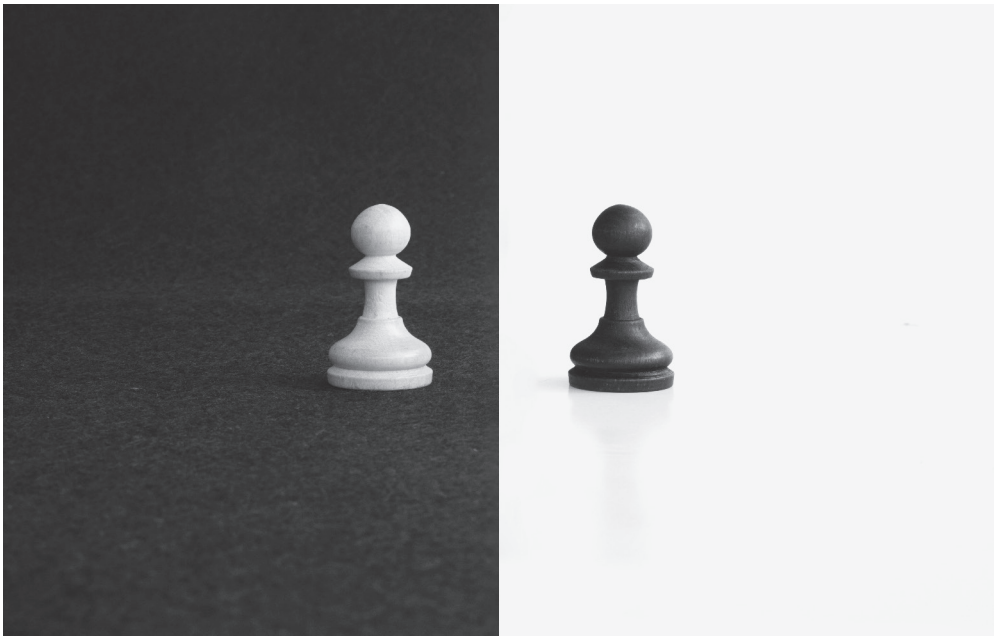

2.

Acharei-Kedoshim

There's No Such Thing as Middle Ground

The Binary Nature of Good and Bad. You Choose.

Dedicated in loving memory of

הרב חיים בן אליהו ע"ה

ומרת מרים בת אהרון דוב ע"ה

marking their yahrtzeits on 26 Nissan and 1 Iyar.

May the merit of the Torah study accompany their soul in the world of everlasting life and be a source of blessings to their family with much health, happiness, nachat, and success.

PARSHA OVERVIEW

Acharei-Kedoshim

Following the deaths of Nadav and Avihu, G-d warns against unauthorized entry “into the holy.” Only one person, the *Kohen Gadol* (High Priest), once a year on Yom Kippur, may enter the innermost chamber in the Sanctuary to offer the sacred *ketoret* to G-d.

Another feature of the Yom Kippur (Day of Atonement) service is the casting of lots over two goats, to determine which should be offered to G-d and which should be dispatched to carry off the sins of Israel to the wilderness.

The *parsha* of Acharei also warns against bringing *korbanot* (animal or meal offerings) anywhere but in the Holy Temple, forbids the consumption of blood, and details the laws prohibiting incest and other forbidden sexual relations.

The *parsha* of Kedoshim begins with the statement, “You shall be holy, for I, the L-rd your G-d, am holy.” This is followed by dozens of *mitzvot* (divine commandments) through which the Jew sanctifies him- or herself and relates to the holiness of G-d.

These include: the prohibition against idolatry, the *mitzvah* of charity, the principle of equality before the law, Shabbat, sexual morality, honesty in business, honor and awe of one’s parents, and the sacredness of life.

Also in Kedoshim is the dictum that the great sage Rabbi Akiva called, “a cardinal principle of the Torah,” and of which Hillel said, “This is the entire Torah; the rest is commentary: Love your fellow as yourself.”

I. BEING HOLY

An Interesting Command

TEXT **1a**

VAYIKRA (LEVITICUS) 19:1-2

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל כָּל עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ
 אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

And G-d spoke to Moses, saying, “Speak to the entire congregation of the Children of Israel, and say to them, ‘You shall be holy, for I, the L-rd, your G-d, am holy.’”

TEXT 1b

RASHI, AD LOC.

”קדושים תהיו”. הוּו פרושים מן העריות ומן העבירה. שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה. ”אשה זונה וחללה וגו’ אני ה’ מקדשכם”, ”ולא יחלל זרעו אני ה’ מקדשו”, ”קדושים יהיו אשה זונה וחללה וגו’”.

“You shall be holy”: Separate yourselves from sexual immorality and from sin, for wherever one finds a barrier against sexual immorality, one finds holiness. For example, “[They (the *kohanim*) shall not take in marriage] a woman who is a prostitute or one who was profaned. . . . I, G-d, Who sanctifies you [am holy]”; also, “He shall not profane his offspring. . . . I am G-d, Who sanctifies him”; also, “They shall be holy . . . [they shall not take in marriage] a woman who is a prostitute or one who was profaned.”

Rabbi Shlomo Yitzchaki (Rashi)

1040–1105

Most noted biblical and Talmudic commentator. Born in Troyes, France, Rashi studied in the famed *yeshivot* of Mainz and Worms. His commentaries on the Pentateuch and the Talmud, which focus on the straightforward meaning of the text, appear in virtually every edition of the Talmud and Bible.

Curbing Desire

TEXT 2

NACHMANIDES, VAYIKRA (LEVITICUS) 19:2

התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש
באשתו ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאוה מקום להיות
שטוף בזמת אשתו או . . . הרבות, ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר
למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הוזכר איסור זה בתורה,
והנה יהיה נבל ברשות התורה.
לפיכך בא הכתוב, אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי,
וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות.

**Rabbi Moshe
ben Nachman
(Nachmanides,
Ramban)
1194–1270**

Scholar, philosopher, author, and physician. Nachmanides was born in Spain and served as leader of Iberian Jewry. In 1263, he was summoned by King James of Aragon to a public disputation with Pablo Cristiani, a Jewish apostate. Though Nachmanides was the clear victor of the debate, he had to flee Spain because of the resulting persecution. He moved to Israel and helped reestablish communal life in Jerusalem. He authored a classic commentary on the Pentateuch and a commentary on the Talmud.

The Torah proscribed certain sexual practices and forbade certain foods, but it permitted relations with one's wife and the consumption of meat and wine. The pleasure-seeker may thus find license to be lecherous with his wife . . . to become a drunk, or consume an abundance of meat, or speak profanely, things which are not [directly] forbidden by the Torah. One might thus excuse his abominable behavior, because it technically falls within the boundaries of the Torah!

Therefore, this verse ["You should be holy"] is mentioned after the Torah has detailed all of the activities that are to be curtailed entirely, for it presents us with a general and comprehensive command that we are to be separated from overindulgence.

Realizing Human Potential

TEXT 3

RABBEINU BECHAYE BEN ASHER, INTRODUCTION TO PARSHAT KEDOSHIM

ועל כן ראוי לכל משכיל לשבר תאוותו ולהכניעה, ושיהיה שברון התאוה לנפש השכלית דבר ערב. ועל זה אמר שלמה בכאן "תאוה נהיה תערב לנפש" - התאוה הנשברת דבר מתוק וערב לנפש המשכיל . . . ומנין שהנמשך אחר התאוות הוא עובר על התורה כולה, הלא המלך שלמה גלה לנו הענין הזה שאמר (שם, יח) "לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע", יאמר כי מי שרודף אחר התאוה ומבקש אותה ימצא עצמו נפרד, כלומר יחידי שלא ישאר לו רע ועמית, שהכל בורחין ממנו ומסתלקים מעליו לרוע הנהגתו . . . ומפני זה נצטוינו בתורה שנפרוש מהתאוות . . . גם במותה, וכן אמרו רבותינו ז"ל "קדש עצמך במותר לך". וכל הפורש עצמו מן התאוות נקרא קדוש.

Rabbeinu Bechaye ben Asher
c. 1265–1340

Biblical commentator. Rabbeinu Bechaye lived in Spain and was a disciple of Rabbi Shlomo ben Aderet, known as Rashba. He is best known for his multifaceted commentary on the Torah, which interprets the text on literal, Midrashic, philosophical, and kabbalistic levels. Rabbeinu Bechaye also wrote *Kad Hakemach*, a work on philosophy and ethics.

A wise person ought to break and overcome his desires; breaking one's desire ought to be something cherished. Thus, King Solomon said, "Desire becomes pleasure to the soul"—i.e., a desire overcome is something sweet to the wise. . . .

Now, from where do we derive that one who follows the desires of the heart transgresses the entire Torah? King Solomon revealed this idea to us when he said, "He who is separated seeks lust; in all sound wisdom, he is exposed." In other words, one who chases pleasures finds himself separated; he will be left alone, for all will avoid him due to his wicked ways. . . . Therefore, the Torah has commanded us to refrain from desires . . . even permissible ones, as the rabbis, of blessed memory, said, "Sanctify yourself by [refraining from] that which is forbidden to you. Anyone who refrains from the fulfillment of pleasure is called holy."

TEXT 4

RABBI ELAZAR BEN MOSHE AZIKRI, KITZUR SEFER CHAREIDIM, P. 23

שיפרוש אדם מן המותרות, שלא יהיה להוט בתענוגים ואחר
הביאות הרבה כתרנגולים, שנאמר "קדושים תהיו".

We are commanded to refrain [even] from the permissible, to not feverishly pursue desires and excessive sensuality like chickens, as the verse states, "You shall be holy."

TEXT 5

SEFER HACHINUCH, MITZVAH 387

וכן מי שהוא תר אחר עיניו, כלומר שהוא רודף אחר תאוות
העולם, כגון שהוא משים לבו תמיד להרבות תענוגים גדולים
לנפשו מבלי שיכון בהן כלל לכוונה טובה, כלומר שלא יעשה כדי
שיעמוד בריא ויוכל להשתדל בעבודת בוראו, רק להשלים נפשו
בתענוגים, כל מי שהוא הולך בדרך זה עובר על לאו זה תמיד בכל
עת עסקו במה שאמרנו.

One who follows the lead of the eyes and chases after worldly desires—by engaging excessively in worldly pleasures for no higher purpose (such as keeping healthy so as to better serve G-d) but only for self-indulgence—such a person continuously transgresses this commandment.

Rabbi Elazar ben Moshe Azikri 1533–1600

Kabbalist, poet, and author, born in Safed to a Sefardic family that settled in the Holy Land after the Expulsion from Spain. Rabbi Elazar studied Torah under Rabbi Yosef Sagis and Rabbi Yaakov Berab and is counted with the greatest rabbis and intellectuals of his time. Rabbi Elazar authored the *Sefer Chareidim*, a work focused on ethics, morals, and character development. It was printed after his death in 1600. He composed the ode *Yedid Nefesh*, traditionally sung in many communities before *Kabalat Shabbat* and at the third Shabbat meal.

Sefer Hachinuch

A work on the biblical commandments. Four aspects of every mitzvah are discussed in this work: the definition of the mitzvah; ethical lessons that can be deduced from the mitzvah; basic laws pertaining to the observance of the mitzvah; and who is obligated to perform the mitzvah, and when. The work was composed in the 13th century by an anonymous author who refers to himself as "the Levite of Barcelona." It has been widely thought that this referred to Rabbi Aharon Halevi of Barcelona (Re'ah); however, this view has been contested.

*Who Needs It?***TEXT 6**

THE REBBE, RABBI MENACHEM MENDEL SCHNEERSON,
HAYOM YOM, 25 ADAR II

החסיד ר' מרדכי האראדאקער סיפר: פתגם הראשון ששמעו
מרבינו הזקן כשבאנו לליאזנא היה: וואס מען טאר ניט טאר מען
ניט, און וואס מ'מעג דארף מען ניט.

The Chasid Rabbi Mordechai Horodoker related, “The first aphorism we heard from the Alter Rebbe when we arrived in Liozna was, ‘What is forbidden is forbidden, and what is permitted is unnecessary.’”

**Rabbi Menachem
Mendel Schneerson**
1902–1994

The towering Jewish leader of the 20th century, known as “the Lubavitcher Rebbe,” or simply as “the Rebbe.” Born in southern Ukraine, the Rebbe escaped Nazi-occupied Europe, arriving in the U.S. in June 1941. The Rebbe inspired and guided the revival of traditional Judaism after the European devastation, impacting virtually every Jewish community the world over. The Rebbe often emphasized that the performance of just one additional good deed could usher in the era of Mashiach. The Rebbe’s scholarly talks and writings have been printed in more than 200 volumes.

II. DO YOU REPRESENT G-D?

The Stories We Shell

TEXT 7

RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI, LIKUTEI TORAH 57A

הקליפות מחשיכות על הניצוצות ומסתירים אותם מכל צד שלא ירגישו גילוי אור אין סוף ברוך הוא עד שיוכלו להיות יש ודבר בפני עצמו . . . ולכך נקראים בשם קליפות, שהם כמשל הקליפה שהיא חופפת ומקפת על הפרי הכנוס בתוכה ומסתרת אותה כמשל קליפת האגוז, ואין תרופה להוציא הפרי כי אם על ידי שבירת הקליפה. וכך כדי להוציא נצוצי הקדושה מהקליפות המסתירים עליהם היה צריך להיות שבירת הקליפות.

The *kelipot* dim and conceal the divine sparks from every angle so that the divine light is no longer discernible in them, to the extent that they appear to exist independently [of G-d]. . . . Thus, they are called *kelipot*, for they are like a peel, which wraps and encompasses the fruit contained inside it. In a similar fashion, the *kelipot* conceal [the divine sparks] like an almond's shell. The only way to extract the fruit is to break the shell. Likewise, to extract the sparks of holiness from the *kelipot* that hide them, the *kelipot* must be broken.

**Rabbi Shneur
Zalman of Liadi
(Alter Rebbe)
1745–1812**

Chasidic rebbe, halachic authority, and founder of the Chabad movement. The Alter Rebbe was born in Liozna, Belarus, and was among the principal students of the Magid of Mezeritch. His numerous works include the *Tanya*, an early classic containing the fundamentals of Chabad Chasidism; and *Shulchan Aruch HaRav*, an expanded and reworked code of Jewish law.

Flipping the “Burden of Proof”

TEXT 8a

RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI, TANYA, CH. 6

והן הם כל המעשים אשר נעשים תחת השמש אשר הכל הבל ורעות רוח . . . וכן כל הדבורים וכל המחשבות אשר לא לה' המה ולרצונו ולעבודתו.

שזהו פירוש לשון סטרא אחרא, פירוש: צד אחר שאינו צד הקדושה.

וצד הקדושה אינו אלא השראה והמשכה מקדושתו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא שורה אלא על דבר שבטל אצלו יתברך . . . אבל כל מה שאינו בטל אצלו יתברך אלא הוא דבר נפרד בפני עצמו - אינו מקבל חיות מקדושתו של הקדוש ברוך הוא מבחינת פנימית הקדושה . . . אלא מבחינת אחוריים . . . שנתמעט כל כך האור והחיות מיעוט אחר מיעוט עד שיכול להתצמצם ולהתלבש בבחינת גלות תוך אותו דבר הנפרד להחיותו ולקיימו.

[*Kelipah* . . .] includes any deeds under the sun that are all “vanity and an affliction of the spirit. . . .” Similarly, any word or thought that is not directed to G-d and to His will and His service. . . .

For this is the meaning of the term *sitra achra* [literally, “the other side”], i.e., not on the side of holiness.

The side of holiness is nothing but the indwelling and extension of G-d’s holiness.

Now, G-d dwells only on that which is surrendered to Him. . . . Anything, however, that does not surrender itself to G-d, but [considers itself as if it] is a thing separate unto

itself, does not receive its life from the inner core of the holy [emanating life force] but from its “hind-part,” so to speak. So greatly diminished does the light and life force become, diminution after diminution, that it is able to become contracted and vested—in a state of exile—within that [seemingly] independent entity, giving it vitality and existence, giving it life and causing it to exist.

Grapes vs. Walnuts

TEXT 8b

RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI, IBID., CH. 6-7

אלא שהקליפות הן נחלקות לשתי מדרגות זו למטה מזו.
 המדרגה התחתונה היא שלש קליפות הטמאות ורעות לגמרי
 ואין בהם טוב כלל . . . ומהן נשפעות ונמשכות . . . בעלי חיים
 הטמאים ואסורים באכילה וקיום גופם וקיום וחיות כל מאכלות
 אסורות מהצומח כמו ערלה וכלאי הכרם . . . וכן קיום וחיות כל
 המעשה דבור ומחשבה של כל שס"ה לא תעשה וענפיהן . . .
 אך . . . נפשות בהמות וחיות ועופות ודגים טהורים ומותרים
 באכילה וקיום וחיות כל הדומם וכל הצומח המותר באכילה, וכן
 קיום וחיות כל המעשה דבור ומחשבה בענייני עולם הזה שאין
 בהם צד איסור . . . רק שאינן לשם שמים . . . לעבוד את ה' בגופו
 . . . והכל כאשר לכל נשפע ונמשך ממדרגה השנית שבקליפות
 וסטרא אחרא, שהיא קליפה רביעית הנקראת קליפת נוגה.

Now, the *kelipot* are divided into two categories, one lower than the other.

The lower category consists of the three completely unclean and evil *kelipot*, containing no good whatsoever. . . . From them come . . . the souls of all unkosher, forbidden animals and the sustaining force of their bodies, as well as the existence and life force of all forbidden vegetation, such as *orlah* [the first three years' fruit of a tree] and *kilayim* [the mixture of grain seeds in a vineyard] and so forth. . . . Similarly, the existence and life force of any act, utterance, or thought in violation of any one of the 365 [biblical] prohibitions and their [rabbinic] offshoots. . . .

However [there exists a different sort of *kelipah* that animates] . . . the souls of kosher animals, beasts, birds, and fish, whose consumption is permissible, as well as the existence and life force of any vegetation or inanimate matter that is permissible for consumption. [This lesser category of *kelipah* also animates] the existence and vitality of all acts, utterances, and thoughts in mundane matters that are in no way forbidden . . . but are not performed for the sake of Heaven [as they ought to be] . . . i.e., to utilize the body as an instrument in the service of G-d. . . . All these are derived from the second type of *kelipot* and *sitra achra*, which is the fourth *kelipah*, called *kelipat nogah* [*kelipah* that shines].

A Time to Engage, a Time to Avoid

TEXT 9

RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI, IBID., CH. 7

היא בחינה ממוצעת בין שלש קליפות הטמאות לגמרי ובין בחינת ומדרגת הקדושה, ולכן פעמים שהיא נכללת בשלש קליפות הטמאות ופעמים שהיא נכללת ועולה בבחינת ומדרגת הקדושה. דהיינו כשהטוב המעורב בה נתברר מהרע וגובר ועולה ונכלל בקדושה. כגון דרך משל האוכל בשרא שמינא דתורא ושותה יין מבושם להרחיב דעתו לה' ולתורתו, כדאמר רבא: חמרא וריחא כו', או בשביל כדי לקיים מצות עונג שבת ויו"ט, אזי נתברר חיות הבשר והיין שהיה נשפע מקליפת נוגה ועולה לה' כעולה וכקרבו. וכן האומר מילתא דבדיחותא לפקח דעתו ולשמח לבו לה' ולתורתו ועבודתו, שצריכים להיות בשמחה, וכמו שעשה רבא לתלמידיו שאמר לפניהם מילתא דבדיחותא תחלה ובדחי רבנן. אך מי שהוא בזוללי בשר וסובאי יין למלאת תאות גופו ונפשו הבהמית... הנה על ידי זה יורד חיות הבשר והיין שבקרבו ונכלל לפי שעה ברע גמור שבשלש קליפות הטמאות.

[This latter category of *kelipah*] is an intermediary between the three completely impure *kelipot* and the realm of holiness. Therefore, it sometimes becomes included in the three impure *kelipot*, and sometimes it is elevated, induced into a holy space.

This occurs when the good mixed into [*kelipat nogah*] is extracted from the evil and rises above to become included in holiness. For example, when one eats fatty beef and drinks spiced wine [not for personal pleasure but] to open the mind for the service of G-d and the study of His Torah. As Rava said, "Wine and fragrance [make my mind more

receptive].” Likewise, [when one eats meat and drinks wine] to fulfill his obligation to enjoy the Shabbat and festivals.

In these instances, the life force of the meat and wine—which flows from *kelipat nogah*—is extracted and elevated to G-d like an offering.

A similar thing happens when one uses humor to sharpen the mind and gladden the heart for divine service and Torah study, which require joy. Rava would do this by making humorous remarks to his students before they would study, bringing them to good cheer [and thus making them more receptive to the subsequent lesson].

By contrast, one who eats meat gluttonously and imbibes wine to satisfy the desires of the body and animal soul . . . causes the life force of the meat and wine he ingested to be temporarily absorbed within the complete evil of the three impure *kelipot*.

The Deeper Meaning of Kosher

TEXT 10

RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI, IBID.

שזהו לשון היתר ומותר, כלומר, שאינו קשור ואסור בידי החיצונים שלא יוכל לחזור ולעלות לה. . . מה שאין כן במאכלות אסורות וביאות אסורות שהן משלש קליפות הטמאות לגמרי הם אסורים וקשורים בידי החיצונים לעולם, ואין עולים משם עד כי יבא יומם ויבולע המות לנצח.

This is implied in the terms *heter* [“permissibility”] and *mutar* [“permissible”], meaning something is not tied and bound [*mutar*] by the power of the “extraneous forces,” preventing it from returning and ascending to G-d. . . . By contrast, forbidden foods and illicit relations, which are derived from the three entirely unclean *kelipot*, are indeed tied and bound [*asur*] by the “extraneous forces” [the *kelipot*] forever. The divine energy of these prohibited acts are not elevated from [the *kelipot*] until “their day comes”; namely, when “death will be swallowed up forever.”

III. A POSITIVE SPIN

Sanctifying the Permissible

TEXT 11

THE REBBE, RABBI MENACHEM MENDEL
SCHNEERSON, HAYOM YOM, 27 NISAN

דברים המותרים, אם עושה אותם להנאתו הם רע גמור כמ"ש
רבינו נ"ע (תניא פ"ז). לפי דקדוש עצמך במותר לך. צריך להכניס
קדושה בדברים המותרים שיהיה בהם תכלית של תורה ומצות
יראת שמים ומדות טובות.

The permissible, when done for one's pleasure, is completely evil, as the Alter Rebbe writes in *Tanya*, chapter 7, for we are commanded, "Sanctify yourself with what is permitted to you." One must introduce sanctity into those matters that are permissible so that they serve the purpose of enhancing one's Torah, *mitzvot*, fear of G-d, and good character traits.

Perfecting the World

TEXT 12

THE REBBE, RABBI MENACHEM MENDEL SCHNEERSON,
TORAT MENACHEM, HITVAADUYOT 5727:2, P. 394

והענין בזה, כמבואר במקום אחר במעלת העבודה דקדש עצמך במותר לך לגבי כללות העבודה דקיום התורה ומצוות, שדוקא על ידי העבודה דקדש עצמך במותר לך נמשך מבחינת עצמות אור אין סוף שלמעלה מאור האלקי שנמשך על ידי כללות העבודה דקיום התורה ומצוות.

ולכן, על ידי זה דוקא נעשה שלימות ענין הדירה לו יתברך, דירה לעצמותו, בדוגמת דירת האדם שבה דר ומתגלה עצם האדם, ובאופן שכל העולם כולו וכל העינים שבו נעשים דירה לעצמותו, שענין זה נעשה על ידי זה שהעבודה אינה מוגבלת לעניני התורה ומצוות בלבד, אלא היא נעשית גם בעניני הרשות, שגם בהם יהי קדש עצמך במותר לך.

There is a unique advantage to sanctifying oneself with what is permitted, relative to the general notion of fulfilling the Torah and *mitzvot*: religious devotion as it is expressed by refraining from what's allowed uniquely evokes the Essence of Divinity, which transcends the degree of divinity evoked by the generic form of divine service.

Thus, [sanctifying oneself with what is permitted] plays an acute role in completing the home for G-d in this world, inasmuch as it creates a home for the Divine Essence—similar to a human home, where a person is able to be fully expressed. [Similarly, the ultimate abode for G-d in this world is such] that the entire world and everything in it become home to G-d's essence. This is accomplished when our divine service is not performed only with matters of

Torah and *mitzvot*, but rather extends even to our mundane lives, by sanctifying what is permitted to us.

TEXT 13

THE REBBE, RABBI MENACHEM MENDEL SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT 1, PP. 257-258

דער אויפטו פון גילוי דלעתיד איז, אז דעמאלט וועט זיין גילוי העצמות, וואס איז העכער פון אלקות השייך לעולמות. ווי עס איז ידוע אז לעתיד וועט זיך אויספירן תכלית שלימות כוונת הבריאה, שיהיה לו יתברך דירה בתחתונים – וואס דירה לו מיינט – לעצמותו.

למשל: א דירה פון א מלך בשר ודם, וואוינט דאך דער גאנצער מענטש אין דער דירה, ניט נאר זיין התפשטות אין כחות פרטים, אזוי איז אויך דירה לו יתברך בתחתונים – א דירה לעצמותו . . .

אין קיום התורה ומצוות קען זיין, אז ער לערנט תורה און איז מקיים מצוות, אבער ער איז נאך א מציאות פאר זיך, מער ניט ווען עס קומט צו תורה ומצוות איז ער זיך כופה ומבטל צום רצון העליון. אין דעם אופן רירט עס אן נאר די התפשטות פון זיין נפש. אבער ווען ער איז זיך מקדש אפילו אין מותר לך – זיינע אייגענע ענינים און ער שיידט זיך אפ פון זיי – הייסט דאך דאס אז ער זאגט זיך אפ און האט קיין אייגענע זאכן ניט, ער איז בטל ממציאותו, רירט עס אן אין זיין עצם הנשמה . . .

דורך דעם וואס מען האט אינגאנצן ניט צו טאן מיט אייגענע ענינים, אויך די דברים המותרים זיינען ניט זיינע, נאר קדושה, דורך דעם איז קנויים לי, זיין גאגצע מציאות ווערט אלקות.

The uniqueness of the future Redemption is that then, the essence of who G-d is will be revealed—a dimension far superior to the G-d who relates to the world we know of. As is well documented: Mashiah will herald the completion of the world's very purpose—to create a home for the Divine

in the mundane. When we say “home,” we mean a home for the very essence.

Think about it in terms of a human house; it is the place where a person can truly be expressed, not just certain qualities; rather all of them. The same is true for the home we are trying to create for G-d—it ought to be a home for all of G-d, His essence. . . .

It is possible that a person studies Torah and fulfills *mitzvot*, yet they retain their identity, the sense of self; the thing is that when it comes to religious duties, they suppress that sense of self and sacrifice it to G-d. In such a paradigm, G-d has only reached the outer ring of their soul.

However, when a person refrains from permissible matters, and they abstain from their own personal matters, then the terms have changed; they no longer have a personal “corner”; rather, they have abandoned all sense of self, for G-d has touched the very core of their soul. . . .

When a person completely abandons their personal matters, every daily activity is an act of G-d; the person becomes a “G-dly asset” in the sense that their entire sense of self is G-dly.